

BASE!Camp Nometne: Kāpēc mēs to darām?

Pārdomas par Pasaules bērnu aizsardzības dienu

Lai kļūtu par veselīgu pieaugušo un attīstītu paškontroli, kas nepieciešama sociālajai integrācijai, bērnam ir jāspēj droši piedzīvot neatkarību, kompetenci, rotālīgumu un spontanitāti. Brīvība izpaust savas emocijas, vienlaikus esot mīlētam, aprūpētam, pieskarties un uzticēties.

Nav noslēpums, ka valsts aprūpē esošajiem jauniešiem reti ir šādas iespējas. Viņi bieži nāk no vides, kurā bērībā nav bijuši pietiekami mīļoti. Lai bērna emocionālā un neiroloģiskā attīstība būtu veselīga, ir jāņem vērā un jāapmierina viņa fiziskās un emocionālās pamatvajadzības (drošība, aprūpe, pieņemšana). Dažos gadījumos bērni ir kļuvuši par bāreņiem bez ģimenes. Dažkārt vecāki viņus pamet, jo nevēlas viņus audzināt. Tomēr daudzos citos gadījumos viņi dažādu apstākļu dēļ nevar palikt ģimenē.

Neraugoties uz visām pūlēm un nodomiem, vecāki, kuri paši ir nonākuši smagi nelabvēlīgā situācijā - bieži vien arī bērni -, nespēj audzināt savus bērnus. Kad bērni tiek nodoti bērnu aizsardzības aprūpē, viņiem vai nu būs nenogurdināms un pašizliedzīgs aizbildnis, kas darīs visu viņu labā, vai arī nebūs. Sistēma viena pati nevar aizstāt mīlošas ģimenes drošu un atbalstošu klātbūtni.

Gadu gaitā mēs esam dzirdējuši visdažādākos stāstus. Viens, kurš ir laimīgs, ka viņu izlaida no ģimenes kopā ar brāļiem un māsām, ka viņu pienācīgi baro, ka viņš valkā tīras drēbes un ka skolā par viņu neņirgājas, jo viņš smird. Cita pie katras izdevības aizklīst atpakaļ, jo viņai pietrūkst sava suņa un savas gultas, un, nabadzība vai nē, mājās viņu mīlēja mamma. Katru reizi, kad pēc viņa ierodas policija, viņi viņu aizved atpakaļ ar pavadiņu, bet viņš vairs nekurn. Arī tas, kura mamma izdarīja pašnāvību pēc tam, kad aizbrauca sociālā dienesta automašīna, vai tas, kurš jūtas vainīgs, ka tas viss ir viņas dēļ, jo viņa nespēja būt "labs bērns", lai gan tik ļoti centās.

Ir sāpīgi dzirdēt šos stāstus, katru no tiem, un visiem tiem ir kopīgs viens: ja bērniem netiek nodrošinātas pirmās nepieciešamības lietas, lai viņi augtu veseli, viņu tiesības tiek smagi pārkāptas.

Ir izplatīts maldīgs priekšstats, ka mums kā sabiedrībai šajā jautājumā nav nekādas atbildības, ka tā ir kāda cita problēma, kāda cita jautājums, kāda cita sāpes un ka tas mūs neskar. Kļūdaini ir arī uzskats, ka tā ir valsts lieta, un, ja sistēma nedarbojas labi, mēs neko nevaram darīt. Tas mūs skar, jo viņi ir mūsu bērnu vienaudži. Viņi dzīvos, strādās, ceļos, maksās nodokļus, audzinās bērnus un kopā ar viņiem orientēsies pasaulē. Šobrīd viņu ir 23 000, tāpēc viņu liktenis ir svarīgs. Vai viņi saņems atbalstu, kas ļaus viņiem dzīvot "normālu" dzīvi, pabeigt izglītību, atrast darbu, veidot veselīgas attiecības un kļūt par sabiedrības locekļiem.

"Pārtraukt nevēlamu uzvedību nav viegli," es lasīju Insoo Kima Berga grāmatā, un, lai cik klišejski tas neizklausītos, tieši to mēs sagaidām no mūsu bērniem, kad viņi iegūst izglītību: pārtraukt uzvedību, kas grauj mūsu pasauli.

Mūsu filozofija BASE!Camp nometnē ir apzināti konfrontēt ar to un pieņemt, ka viņu uzvedībai ir labi iemesli. Mūsu pieeja ir dot viņiem iespēju būt tādiem, kādi viņi ir. Mēs esam

viņiem klāt kā pieaugušais, kas netiesā, kas tic katram viņu teiktajam vārdam un neapšaubā viņu teikto. Pieaugušais, kas viņus pieņem, līdzjūt un uzticas viņiem, nenorādot, kā viņiem dzīvot. Sentimentālāki - mēs par to īpaši rūpējamies. Kad kāds nejūtas labi, mēs darām visu, lai viņš atgrieztos mājās atsvaidzināts, pat ja tas ir tikai mazliet. Mēs vēlamies, lai viņi justos labāk. Rezultātā viņi apzinās, ka ir talantīgi, mīļi un var būt pozitīvi noskaņoti pret sevi. Neskatoties uz to, ka tas ir īss periods - tikai viena nedēļa gadā -, tas nozīmē ļoti daudz: kaut ko atcerēties, kad mākoņi sabiezē, kaut ko uzlādēt un kaut ko gaidīt.

Turklāt mēs esam ļoti motivēti palīdzēt mūsu bērnu nelabvēlīgākā situācijā esošajiem vienaudžiem piekļūt tām privilēģijām, ko citi iegūst, uzaugot ģimenē: piederības, saiknes un drošības sajūtai, ko sniedz ģimene, protams, līdzās daudzām citām lietām, ko var sniegt ģimene. Tāpēc mēs izveidojam BASE!Camp.

Nometne ir īpaši izveidota, lai atbalstītu valsts aprūpē augošu bērnu un jauniešu terapeitisko atpūtu un piepildījumu. Tas tiek panākts, gūstot pozitīvu pieredzi un attīstot sadarbību, kas balstīta uz pieredzes izglītību. Šādā veidā mēs uzņemamies atbildību. Kā jūs?

Krisztina Gyöngyösi